

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลายทศวรรษที่ผ่านมา ทั่วโลกต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงภายใต้พลวัตโลก ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงและผันผวนของเศรษฐกิจ สังคม สงครามและการก่อการร้าย โรคระบาด สิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติต่างๆ ล้วนส่งผลให้เกิดความพยายามในการอยู่รอด การแสวงหาความได้เปรียบ ก่อให้เกิดการแข่งขันสูงขึ้นในทุกมิติ ซึ่งเป็นที่แน่นอนว่าประเทศไทยต้องเผชิญกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอย่างเลี่ยงมิได้ การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมจึงเปรียบเสมือนกุญแจดอกสำคัญในการแก้ไขวิกฤติต่างๆ เพื่อให้พลเมืองของประเทศมีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป โดยจะเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ที่กล่าวว่า ประเทศไทยมีข้อจำกัดของปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์เกือบทุกด้าน และจะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาที่ชัดเจนขึ้น ช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 นับเป็นจังหวะเวลาที่ท้าทายอย่างมากที่ประเทศไทยต้องปรับตัวขนานใหญ่ โดยจะต้องเร่งพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรมให้เป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกด้าน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยท่ามกลางการแข่งขันในโลกที่รุนแรงขึ้นมาก แต่ประเทศไทยมีข้อจำกัดหลายด้าน อาทิ คุณภาพคนไทยยังต่ำ แรงงานส่วนใหญ่มีปัญหาทั้งในเรื่ององค์ความรู้ ทักษะ และทัศนคติ สังคมขาดคุณภาพและมีความเหลื่อมล้ำสูง เป็นอุปสรรคต่อการยกระดับศักยภาพการพัฒนา ประชากรจำนวนไม่น้อยไม่เคารพสิทธิผู้อื่น และไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ จึงซ้ำเติมปัญหาการขาดแคลนปริมาณกำลังแรงงานในภาวะที่โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างรวดเร็ว อีกทั้ง ประเทศไทยยังประสบปัญหาคุณภาพการศึกษา ศักยภาพและระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยหลายด้านยังต่ำกว่าเป้าหมาย และไม่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมบนฐานความรู้ ปัญหาสำคัญ เช่น การศึกษาและการเรียนรู้ของคนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพ เด็กปฐมวัยยังมีพัฒนาการที่ล่าช้ากว่าวัย เพราะครอบครัวไม่มีความรู้ และขาดเวลาในการเลี้ยงดูอย่างเหมาะสม และเด็กวัยเรียนยังมีปัญหาด้านสติปัญญา เพราะคุณภาพการศึกษาไทยอยู่ในระดับต่ำ ประกอบกับการขาดการฝึกทักษะที่แปลงความรู้สู่ทักษะที่เพียงพอ จึงส่งผลให้วัยแรงงานมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยหนึ่งในหลักการสำคัญนั้น คือ การยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคอนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม พัฒนาคอนทุกช่วงวัยและเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ อย่างมีคุณภาพ รวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม โดยจุดเน้นการพัฒนาคนที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2559 : 1-16) มีดังนี้

1) การพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีทักษะทางสมอง ทักษะ การเรียนรู้ ทักษะชีวิตและทักษะทางสังคมเพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ

2) การหล่อหลอมให้คนไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม คนไทยในทุกช่วงวัยเป็นคนดี มีสุขภาพที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม

3) การพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถของคน มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัย เพื่อวางรากฐานให้เป็นคนมีคุณภาพในอนาคต การพัฒนาทักษะสอดคล้องกับความต้องการ ในตลาดแรงงาน และทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ของคนในแต่ละช่วงวัยตามความเหมาะสม เช่น เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นพัฒนาทักษะการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ มีความคิดสร้างสรรค์รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการพัฒนาให้มีความพร้อมในการต่อยอดพัฒนาทักษะในทุกด้าน มีทักษะการทำงาน และการใช้ชีวิตที่พร้อมเข้าสู่ตลาดงาน วัยแรงงานเน้นการสร้างความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับตลาดงานทั้งทักษะขั้นพื้นฐาน ทักษะเฉพาะในวิชาชีพ ทักษะการเป็นผู้ประกอบการรายใหม่ ทักษะการประกอบอาชีพอิสระ วัยสูงอายุเน้นพัฒนาทักษะที่เอื้อต่อการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับวัย และประสบการณ์

4) การเตรียมความพร้อมของกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ในกลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะเปลี่ยนแปลงโลกในอนาคตอย่างสำคัญ

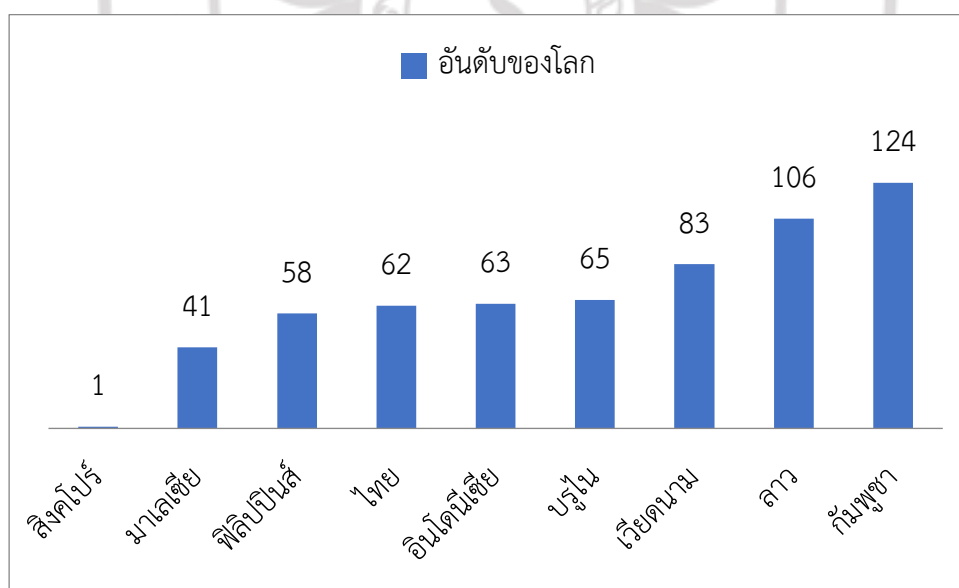
5) การยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศในทุกระดับ และยกระดับการเรียนรู้โดยเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก ปรับระบบการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ รวมทั้งการยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศในสาขาวิชาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และพัฒนาระบบทวิภาคี หรือสหกิจศึกษาให้เอื้อต่อการเตรียมคนที่มีทักษะให้พร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน นอกจากนี้ ต้องให้ความสำคัญกับการสร้างปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งสื่อการเรียนรู้ และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย

6) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพดี เน้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางสุขภาพ และการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อสุขภาพ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาความรู้ในการดูแลสุขภาพ การพัฒนารูปแบบการออกกำลังกาย และโภชนาการที่เหมาะสมกับแต่ละช่วงวัย การใช้มาตรการทางกฎหมาย และภาษีในการควบคุม และส่งเสริมอาหารและผลิตภัณฑ์ที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพ การสร้างกลไกในการจัดทำนโยบายสาธารณะที่ต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพที่จะนำไปสู่การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพดี

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้รายงานถึงสถิติจำนวนนักศึกษาทั้งหมด (เฉพาะระดับปริญญาตรี) ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2560 พบว่า ทั่วประเทศไทยมีจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 1,655,213 คน โดยมีจำนวนสถานศึกษาที่มีรายชื่อในสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจำนวน 172 สถาบัน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2560 : www.info.mua.go.th) ในขณะที่ นายสรนิต ศิลธรรม รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา (กกอ.) ให้ข้อมูลว่า ปัจจุบันอัตราการว่างงานของบัณฑิตที่จบใหม่ในแต่ละปีคิดเป็น ร้อยละ 27 หมายความว่า บัณฑิต 4 คน จะตกงาน 1 คน ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) พยายามแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยมีนโยบายให้มหาวิทยาลัยต่างๆ ปรับตัว เตรียมบัณฑิตให้

พร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน เน้นเปิดสอนในคณะ หรือสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยมีความเชี่ยวชาญ ส่งเสริมให้จัดการเรียนการสอนร่วมกับสถานประกอบการเพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติงานจริงแล้ว และยังมีโอกาสที่สถานประกอบการจะรับบัณฑิตเหล่านั้นเข้าทำงานทันทีเมื่อจบการศึกษา (ประชาชาติธุรกิจออนไลน์, 18 กรกฎาคม 2559) ส่วน นพ. อุดม คชินทร อธิการบดี มหาวิทยาลัยมหิดล และประธานที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ให้ข้อมูลไปในทิศทางเดียวกันว่า ตัวเลขบัณฑิตตกงานมีจำนวนเพิ่มขึ้นบ้างแต่ไม่มากนัก ทปอ. พยายามส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพ เก่ง และดี พอที่จะถูกจ้างงานได้ทันที ซึ่งมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งจะต้องปรับตัว โดยจัดการเรียนการสอนที่ไม่เน้นการบรรยายในห้องเรียน แต่เน้นเพิ่มสมรรถนะในการทำงานให้มากขึ้น อีกทั้งยังส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยดำเนินการตามนโยบาย สกอ. โดยมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งจะต้องหาจุดเด่นของตัวเอง และเปิดสอนในสาขาที่เชี่ยวชาญ รวมถึงดูความต้องการของประเทศในอนาคตด้วยว่าต้องการกำลังคนในสาขาใด (ประชาชาติธุรกิจออนไลน์ 18 ก.ค. 2559)

สำหรับการจัดอันดับมหาวิทยาลัยของ World Economic Forum ปี ค.ศ. 2016-2017 พบว่าคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยถูกจัดอันดับให้อยู่ในลำดับที่ 62 ของโลก และหากพิจารณาในกลุ่มประเทศอาเซียน พบว่า คุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 4 รองจากประเทศสิงคโปร์ ซึ่งถูกจัดให้อยู่ในอันดับที่ 1 ของโลก มาเลเซีย อยู่ในอันดับที่ 41 ของโลก และฟิลิปปินส์ อยู่ในอันดับที่ 58 ของโลก ตามลำดับ ดังแสดงในภาพที่ 1.1 (Klaus s., 2017 : 48-49)

ภาพที่ 1.1 การจัดอันดับมหาวิทยาลัยของ World Economic Forum ปี ค.ศ. 2016-2017

ที่มา : (Klaus s., 2017 : 48-49)

จากภาพที่ 1.1 แสดงให้เห็นว่าคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยยังไม่ได้สอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาประเทศ และแสดงถึงวิกฤติที่อาจจะเกิดขึ้นกับนักศึกษาในอนาคต ไม่ว่าจะเป็น

ในเรื่องของความเข้มข้นทางวิชาการ องค์ความรู้ที่จะนำไปต่อยอดในการทำงานในอนาคต ทักษะวิชาชีพ เฉพาะทาง เป็นต้น หากมองในเชิงการแข่งขันในเวทีโลก จะเห็นได้ว่า ประเทศไทยยังต้องพยายาม และพัฒนา เดินหน้าปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนให้สนับสนุนนโยบายชาติ และเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น นอกจากนี้ JobThai.com ร่วมมือกับ สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจ ศศินทร์ และ CareerVisa Thailand ทำการสำรวจ ข้อมูลเพื่อทำวิจัยในหัวข้อ “ช่องว่างทักษะที่สำคัญในโลกการทำงาน (Career Readiness-Skill Gap Research)” มานี้ มีทักษะหรือคุณสมบัติอะไรบ้างที่นิสิต นักศึกษาจบใหม่ยังขาด และเป็นสิ่งที่บริษัทหรือ องค์กรต่าง ๆ ต้องการ มี 7 ข้อ ดังนี้

1) พร้อมเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ คือ มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ และนำความรู้ที่ได้มา ประยุกต์ใช้ในงานด้วยความทะเยอทะยานที่จะเติบโตและสร้างสรรค์ผลงาน

2) ปฏิบัติงานได้ในทุกบทบาท คือ สามารถเป็นได้ทั้งผู้นำ ผู้ตาม และผู้ช่วย ในทุกสถานการณ์ และสามารถเรียนรู้งานอย่างรอบด้านได้รวดเร็ว พร้อมทั้งทำงานที่ท้าทายโดยมองประโยชน์ของทีมและองค์กร มากกว่าประโยชน์ของตนเอง

3) คิดเองได้ ทำเองเป็น คือ ความเชื่อมั่นเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในทักษะของพนักงาน ต้องสามารถคิดและ ทำได้เองโดยไม่ต้องรอคำสั่ง และเมื่อพบอุปสรรคก็ต้องสามารถเรียนรู้ที่จะแก้ไขปัญหาในเบื้องต้นโดยการ ค้นคว้าด้วยตัวเองได้

4) มีแรงจูงใจ คือ แสดงออกถึงความอยากสำเร็จมีความมุ่งมั่นและทะเยอทะยานที่จะทำงานให้สำเร็จ และได้ผลลัพธ์ตามที่ตั้งไว้สามารถจูงใจตนเองเพื่อขับเคลื่อนให้เกิดผลงานที่ได้ออกมาได้ และค้นหาปัจจัยแห่ง ความสำเร็จผ่านการเรียนรู้จากความล้มเหลว

5) ประยุกต์ความรู้มาใช้ได้ คือ มีทักษะในการประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้จากการศึกษาเข้าสู่การทำงาน เข้าใจถึงลักษณะงาน สามารถตีโจทย์ความต้องการขององค์กรได้ โดยสามารถเข้าใจได้ว่าปัจจัยหนึ่งจะส่งผลต่อ อีกปัจจัยหนึ่งได้อย่างไร นำไปสู่ความสามารถในการแก้ปัญหาจากภาพรวมได้

6) ปฏิบัติตนเป็นมืออาชีพ คือ มีคุณสมบัติของการทำงานแบบมืออาชีพ คือ มีความสัมพันธ์ทางสังคม ที่ดี มีความตรงต่อเวลา รักษามารยาทในการทำงานอยู่เสมอ และมีความอดทนอดกลั้น สามารถแยกแยะเรื่อง ที่ไม่เกี่ยวกับงานออกได้ มุ่งเน้นผลลัพธ์ของการทำงาน

7) สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ มีความสามารถในการสื่อสารที่เป็นระบบ รู้จักการลำดับ ความสำคัญในการสื่อสารให้ผู้รับสารสามารถเข้าใจได้ในทันที สามารถโน้มน้าวผู้รับสารให้คล้อยตามได้ และมีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษหรือภาษาที่สาม (<http://www.jobthai.com/reach/career-tips/7,21/03/17>)

ภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การ ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจ ทั้ง 4 ประการ ดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว ปัจจุบันมีปัจจัย ภายในและภายนอกหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่ จะต้องเร่งดำเนินการ ปัจจัยดังกล่าว คือ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2558 : 10)

1) คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศที่มีแนวโน้มแตกต่างกัน มากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว

2) ความท้าทายของโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษา ทั้งในประเด็นการบริการการศึกษา ข้ามพรมแดน และการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต การประกอบอาชีพของบัณฑิต ในอนาคต อันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเด็น ต้องการการรับประกันของคุณภาพการศึกษา

3) สถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่า สามารถพัฒนา องค์ความรู้ และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถ การแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาค การผลิตจริง ทั้งอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ ระดับท้องถิ่นและชุมชน

4) สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (Public Information) ที่เป็นประโยชน์ ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนักศึกษาผู้จ้างงานผู้ประกอบการรัฐบาลและประชาชนทั่วไป 5. สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม (Participation) มีความโปร่งใส (Transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (Accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล

จากที่มาและความสำคัญของปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นนั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี นำโดยนายกสภามหาวิทยาลัย อธิการบดี พร้อมทั้งคณาจารย์ มิได้นิ่งนอนใจที่จะละเลยในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและปัญหาดังกล่าวข้างต้น จึงมีนโยบายให้จัดโครงการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้เกิดการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมากขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อม และเป็นการยกระดับคุณภาพนักศึกษาและบัณฑิตให้มีทักษะด้านต่างๆ สะท้อนความเป็นสถาบัน การศึกษาที่เป็น ภูมิปัญญา แห่งภาค ตะวัน ออก สู่สากล (Wisdom of East Leads to Internationalization) ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย ที่ต้องการยกระดับคุณภาพมาตรฐานการผลิตบัณฑิตให้ตอบสนองกับการพัฒนาประเทศ อีกทั้งให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thailand Qualification Framework for Higher Education: TQF) และมีทักษะอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาทันที เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและผู้ประกอบการในวงกว้างต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ด้วยแบบจำลองการสื่อสารแบบสร้างอัตลักษณ์ร่วมกับผู้เรียน

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้เรียนก่อนและหลังการสอนด้วยแบบจำลองการสื่อสารแบบสร้างอัตลักษณ์ร่วมกับผู้เรียน

3. เพื่อศึกษาความคงทนของผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) หลังจากจัดการเรียนการสอนด้วยแบบจำลองการสื่อสารแบบสร้างอัตลักษณ์ร่วมกับผู้เรียน

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อแบบจำลองการสื่อสารแบบสร้างอัตลักษณ์ร่วมกับผู้เรียน

ขอบเขตการวิจัย

สำหรับขอบเขตการวิจัยนี้แบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1 ขอบเขตด้านประชากร นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี ได้แก่ คณะนิเทศศาสตร์ และวิทยาการคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่เรียนในรายวิชาการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์เบื้องต้น การสื่อข่าวการท่องเที่ยว สื่อใหม่ การออกแบบกราฟิกเพื่องานโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์ และ Computer Programming 1

2 ขอบเขตเนื้อหา การจัดการเรียนการสอนตามแนวทางของแบบจำลองการสื่อสารแบบสร้างอัตลักษณ์ร่วม 4 รายวิชา ได้แก่ การผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์เบื้องต้น การสื่อข่าวการท่องเที่ยว การออกแบบกราฟิกเพื่องานโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ภาษาอังกฤษเพื่องานนิเทศศาสตร์ และ Computer Programming 1

3. ขอบเขตด้านเวลา งานวิจัยนี้ดำเนินงานเป็นระยะเวลา 1 ปี ตั้งแต่ มกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี